

[Hanne Severinsen]

der i høj grad er brug for et mere familievenligt arbejdsmarked – det var noget af det, vi diskuterede under ligestillingsdebatten tidligere i dag – men som det også er blevet sagt tidligere: vi mener, det er et overenskomstspørgsmål, og det er allerede inde i nogle organisationers overenskomster. Man kan beklage, at det åbenbart ikke har været så højt prioriteret hos andre. Man kunne måske diskret henstille til dem, at de stillede det som et af deres vigtigste overenskomstkra-
v, fordi det er vigtigt med et mere familievenligt arbejdsmarked.

Men som sagt: det må være noget, som parterne ordner ved overenskomsterne. Selvfølgelig er der noget, man kan gøre også fra samfundets side, men da vi skal have en stor børnepolitisk redegørelsesdebat i næste uge, synes jeg ikke, der er nogen grund til at gå nærmere ind på det; det vil indgå i debatten i næste uge, går jeg ud fra.

Carsten Andersen (SF):

Fra SFs side vil vi støtte forslaget. Vi finder, at det er et godt forslag, og at det også er meget velargumenteret. Vi kan ikke lade være med at nævne, at det til forveksling ligner det forslag, vi fremsatte i foråret 1984 – måske er det bedre udbygget.

Vi er lidt uenige i nogle af alderskriterierne. Vi mener også, at der er nogle problemer i forbindelse med forældre med flere børn. Det er nogle ting, som man kan drøfte sig frem til.

Nu er det fra mange sider blevet nævnt, at det er et overenskomstspørgsmål, og at det er inde i overenskomsterne. Så må jeg i hvert tilfælde pege på, at det for hele det offentlige område jo er en forsøgsordning, og at det har været meget svært at få den offentlige arbejdsgiver i tale om at få nogle ændringer ind i denne forsøgsordning. Nu kan jeg se, at arbejdsministeren ryster lidt på hovedet. Det var måske en flue?

I hvert tilfælde må man hilse med tilfredshed, at der er en positiv holdning hos regeringsflertallet med hensyn til at få løst dette problem, og at man også peger på, at det skal løses ved forhandlingsbordene. Det er måske et fremskridt. Jeg ved ikke, om vi så får løst problemet i den pause, der er, indtil debatten om den børnepolitiske redegørelse, som jeg også forstår man skal drøfte blandt

regeringspartierne. Det ville i hvert fald for en vis gruppe være et fremskridt.

Men det offentlige som arbejdsgiver burde i alle tilfælde være den, som træder foran og viser, at der er nogle løsningsmodeller, for dermed at kunne vise vejen frem for det private arbejdsmarked.

Vi hilser altså forslaget med tilfredshed, og vi vil støtte det. Vi vil også i udvalget arbejde positivt med det og håber, at vi med de positive tilsagn, der har været hele salen rundt, kan finde frem til nogle løsningsmodeller.

Aase Olesen (RV):

Da vi sidst havde dette forslag til behandling, i maj 1986, sagde jeg, at vi var principielt enige i den tankegang, der ligger bag forslaget, nemlig at det er nødvendigt at foretage sig noget, al den stund flere og flere kvinder med små børn arbejder, og som bekendt er bedstemødre heller ikke, hvad de har været, af samme grund.

Jeg sluttede imidlertid mit indlæg dengang med at påpege, at forslaget var en dyr historie, og at vi mente, at det måtte påhvile forslagsstillerne at komme med et realistisk forslag i den nye samling, sådan at man kunne antyde, hvordan man ville finansiere dette forslag. Faktisk lovede ordføreren for forslagsstillerne, fru Jytte Andersen, mig, at det ville Socialdemokratiet gøre. Man ville arbejde i udvalget med at finde ud af, om det var muligt at komme med økonomiske overslag, som, går jeg ud fra, er anderledes end dem, regeringen kom med – det var noget med 700 mill. kr. – og at man var parat til at foretage en prioritering.

Vi har så arbejdet med sagerne i udvalget, og jeg har da også stillet nogle spørgsmål; der er også stillet andre spørgsmål, men jeg måtte konstatere, at Socialdemokratiet overhovedet ikke har ændret på sit forslag, men alene har bedt trykpressen om at spy en kopi ud af det, man havde fremsat sidste år. Det synes jeg egentlig er lidt underligt, for der er vel ingen, der forestiller sig, at man nu har 700 mill. kr. til at gøre godt med på dette område, sådan uden videre i hvert fald.

Jeg var interesseret i specielt at få undersøgt, om der var grupper, der var særlig hårdt presset i denne situation, og det mener jeg der er. Jeg mener, vi har fået relevante svar på spørgsmålene, om man kunne finde